

ВОЧМАН НІ

СЕКРЕТ МОЛИТВИ

*Інші безкоштовні матеріали
доступні за адресою:*

<https://lsm.org/ukr>

Служіння «Живий потік»

ПРО ДВОХ СЛУЖИТЕЛІВ ГОСПОДНІХ

Дякуючи Господу, служіння брата Вочмана Ні та його співробітника Уїтнесса Лі Тілу Христовому є благословенням для Господніх дітей на всіх континентах землі протягом більш як шістдесяти років. Їхні праці перекладені на велику кількість мов. Наші читачі часто запитують нас про Вочмана Ні та Уїтнесса Лі. Відповідаючи на прохання читачів, ми подаємо короткі відомості про життя та діяльність цих братів.

ВОЧМАН НІ

Вочман Ні прийняв Христа в ранньому юнацькому віці.

Його служіння добре відоме шукаючим християнам. Багатьом з нас до-

помагають його праці про духовне життя і про відносини християнина з Ісусом Христом. Однак мало хто знає про другий аспект служіння брата Ні стосовно будування Тіла Христового та практичного пізнання церковного життя. Він написав багато книг про життя християнина та про церковне життя. Аж до кінця свого життя Вочман Ні був даром, що його дав Господь для проповідування Слова Божого. Провівши у в'язницях Китаю двадцять років у стражданнях заради Господа, він помер у 1972 році вірним свідком Ісуса Христа.

УІТНЕСС ЛІ

Уітнесс Лі був співробітником Вочмана Ні. Ще в молоді роки він пережив глибоке духовне відродження і звернувся до живого Господа, щоб служити Йому. З того часу він почав інтенсивно вивчати Біблію. Перші сім років свого християнського життя він

знаходився під великим впливом Плімутських Братіїв та праць Джона Н. Дарбі. Потім він зустрів Вочмана Ні й протягом сімнадцяти років, до 1949 року, постійно був співробітником брата Ні. Наприкінці Другої світової війни, під час японської окупації, він також був кинутий до в'язниці, де страждав за своє активне служіння в ім'я Господа. Спільне служіння та праця цих двох служителів Божих привели до значного відродження християнства в Китаї, в результаті чого Євангеліє поширювалося по країні та були утверджені сотні Церков.

У 1949 р. Вочман Ні скликав усіх своїх співробітників, які служили Господу в Китаї, і доручив Уїтнесу Лі продовжувати служіння за межами материкового Китаю. У наступні роки завдяки благословенню Божому на Тайвані та в Південно-Східній Азії були утверджені понад сто Церков.

У 1962 році, йдучи за водійством Господа, Уїтнесс Лі переїхав до США, де він понад тридцять років служив і трудився на благо дітей Господніх. Він жив у місті Анахаймі, штат Каліфорнія, до того як у червні 1997 року він відійшов до Господа. За роки активної роботи в США він опублікував понад 300 книг.

Служіння брата Лі спрямоване на шукаючих християн, що прагнуть глибше дізнатися та пізнати на досвіді недосліджене багатство Христа. Крім того, його служіння розкриває нам згідно з Писанням, як пізнати Христа для будування Церкви, яка є Тіло Його, повнота Того, Хто наповнює все у всьому. Усі віруючі в Тілі Господньому повинні брати участь у цьому служінні будування Тіла, щоб Тіло будувало само себе в любові. Тільки при здійсненні цього будування Господь буде вдоволений.

Найголовніша риса служіння цих братів полягає в тому, що вони проповідують істину відповідно до чистоти біблійного слова.

Нижче ми в стислій формі наводимо основні положення сповідання Вочмана Ні та Уїтнесса Лі.

1. Свята Біблія є закінчене божественне об'явлення, безпомилкове та натхнене Богом, дослівно натхнене Святим Духом.

2. Бог є єдиний Триєдиний Бог — Отець, Син і Святий Дух, — в рівній мірі співіснуючий та взаємно присутній од вічності до вічності.

3. Син Божий, тобто Сам Бог, воплотився в Людину на ймення Ісус, народжену від діви, щоб стати нашим Викупителем і Спасителем.

4. Ісус, істинна Людина, прожив на землі тридцять три з половиною роки, щоб явити людям Бога Отця.

5. Ісус помер на хресті за наші гріхи і пролив Свою кров, щоб звершити наше викуплення.

6. Ісус Христос через три дні після Свого поховання воскрес із мертвих і вознісся на небеса, де Бог зробив Його Господом усього.

7. Після Свого вознесіння Христос вилив Духа Божого для хрещення Своїх вибраних членів в єдине Тіло. Цей Дух у наші дні рухається по землі, щоб виказувати грішників, відроджувати вибраних Богом людей, передавати в них божественне життя і будувати Тіло Христове для Його повного вираження.

8. Наприкінці віку цього Христос повернеться, щоб судити світ, щоб забрати Своїх членів, оволодіти землею і запровадити Своє вічне Царство.

9. Святі, що перемагають, будуть царювати з Христом у Тисячолітті, а всі віруючі в Христа прилучаться до божественних благословень у Новому Єрусалимі на новому небі й на новій землі.

СЕКРЕТ МОЛИТВИ

Тексти Писання: Мт. 7:8; Іс. 62:6-7

Молитва дуже важлива в духовному житті християнина. Кожен істинний християнин розуміє це і молиться. Однак деякі з Господніх дітей, хоча й проводять багато часу, молячись із приводу великої кількості питань, можливо, не можуть прорватися в молитві. Схоже, що вони не навчилися молитись. Це відбувається тому, що вони не знають секрету.

Що б ми не робили, нам у першу чергу потрібен секрет, ключ. Якщо ми хочемо увійти до кімнати, а двері замкнені, ми не зможемо увійти до неї без ключа. Припустімо, двоє людей повинні внести до кімнати стіл. Вони внесуть його без великих зусиль, інші ж марно намагатимуться внести стіл,

незграбно проштовхуючи й пропихаючи його крізь дверний проріз. Розміри столу і дверного прорізу не змінилися, просто стіл несуть різні люди. Вони знають секрет того, як нести стіл, а інші — не знають. Люди, що знають секрет, усе роблять добре. Вони здібні працівники. Пізнавши секрет, людина може працювати вдвічі швидше за інших, а ті, хто не знає секрету, трудяться марно. Той же самий принцип застосовний до молитви. У Мт. 7 говориться про принципи, що стосуються молитви, один з яких говорить: «Хто шукає — знаходить» (в. 8). Щоб знайти щось, треба докласти зусиль. Людина, що шукає в'яло, повільно, мабуть, нічого не знайде. Пошуки вимагають терпіння і наполегливості, і, якщо ми не шукатимемо з усією старанністю, ми не знайдемо того, що шукаємо. Якщо Бог не відповідає на наші молитви, ми повинні виявити терпіння і старанно шукати секрет

молитви. У минулому Бог відповідав на молитви багатьох святих, тому що вони знали секрет молитви. Читаючи біографію Джорджа Мюллера, людини, що заснувала ряд притулків для сиріт, ми бачимо, що він був людиною молитви. Усе своє життя він постійно одержував відповіді на молитву. Джордж Мюллер пізнав секрет. Багато ревних християн моляться дуже довгими молитвами. Їхні молитви дуже багатослівні, але Бог не відповідає на них. Слова відіграють важливу роль у молитві, але вони повинні бути правильними. Вони повинні торкнутися серця Бога і торкнутися Його так, щоб Йому нічого не лишалося робити, крім як виконати наші прохання. Правильні слова є секретом молитви. Такі слова відповідають Божій волі, і Він не може не відповісти на них. Давайте побачимо секрет молитви в деяких прикладах із Писань.

МОЛИТВА АВРААМА ПРО СОДОМ (БУТ. 18:16-33)

Коли Бог сказав Аврааму, що Він збирається судити Содом і Гоморру за їхнє беззаконня, Авраам залишився чекати перед лицем Бога. Потім він почав молитися про Содом. Він не просто відкрив вуста і сказав: «О Боже, будь милостивий до Содома і Гоморри!». Він не став наполегливо благати Бога: «О, не допусти руйнування Содому і Гоморри!». Авраам спирався на той факт, що Бог є праведним Богом (Бут. 18:25). Це було секретом його молитви. У глибокій покорі та з великою наполегливістю він ставив Богу питання за питанням. Його питання були його молитвами. У ході своєї молитви він міцно стояв на основі Божої праведності. Нарешті, він сказав: «Хай не гніває це мого Господа, і нехай я скажу тільки разу цього: Може хоч десять там знайдеться?» (в. 32). Після цього він більше ні про що не запиту-

вав і ні про що не просив. Після відповіді Бога говориться: «І пішов Господь...» (в. 33). Авраам не намагався спинити Бога, він не став більше молитися. Він повернувся на своє місце. Дехто думає, що Аврааму слід було продовжувати молитву і що він не повинен був зупинитися на десяти. Проте Писання показують, що Авраам знав Бога і він знав секрет молитви. Він чув, як Господь сказав: «Через те, що крик Содому й Гоморри великий, і що гріх їхній став дуже тяжкий, зійду ж Я та й побачу, чи не вчинили вони так, як крик про них, що доходить до Мене» (в. 20-21). Якщо в цьому місті не було навіть десяти праведників, що ж це було за місто? Господь любить праведність і ненавидить беззаконня (Євр. 1:9). Він не може покрити гріх і утриматися від суду. Руйнування Содому і Гоморри — це жахливий наслідок їхнього гріха, а також виявлення Божої праведності.

Знищивши ці міста, Бог не вчинив несправедливо з жодним праведником. Він визволив «праведного Лота, змученого поведженням розпусних людей» (2 Петр. 2:7). Молитва Авраама була правильною, і він одержав на неї відповідь. Бог не вчинив неправедно. Він не «убив праведного з нечестивим» (Бут.18:25). Ми поклоняємося Йому і славимо Його.

ІСУС НАВИН ЗАПИТУЄ ПРО ПОРАЗКУ ПІД АЙЄМ (ЄГ.7)

Коли діти Ізраїля напали на місто Ай, «вони повтікали перед айськими людьми. І айські люди повибивали з них коло тридцяти й шости чоловіка, та й гнали їх з-перед брами аж до Шеварім, і розбили їх на узбіччі гори. І охляло серце народу, та й стало як вода» (Єг. 7:4-5). Чому діти Ізраїля зазнали такої страшної поразки під Айєм після такої великої перемоги біля Єрихону? Єдине, що Ісус Навин

міг зробити, — це впасти перед Богом, шукати Бога, чекати перед Його лицем і запитувати про причину цієї поразки. Дізнавшись про небезпеку, на яку наразився Ізраїль, Ісус Навин був глибоко засмучений, але ще більше він був засмучений тим, що знеславлюється Ймення Господа. Тому він запитав: «І що Ти зробиш Своему великому Йменню?». Ці слова були секретом його молитви. Він ушанував ім'я Бога. Для нього було важливо, що Бог зробить заради Свого Ймення. Коли Ісус Навин поставив це питання, Бог заговорив. Він сказав: «Ізраїль згрішив... І не зможуть Ізраїлеві сини встояти перед своїми ворогами... Не буду більше з вами, якщо не вигубите заклятого з-поміж себе!» (в. 11-12). Для Бога було важливим Його Ймення, і Він не міг потерпіти гріха посеред Свого народу. Він почув молитву Ісуса Навина і пояснив йому, як виявити і знищити гріх, що завдав стільки лиха.

Після того як Ісусу Навину стала зрозуміла причина поразки Ізраїля, він устав рано-вранці, щоб покінчити з цим питанням, і виявив, що причиною лиха став скоєний Аханом гріх користолюбства. Коли Ізраїль покінчив з цим гріхом, на зміну їхній поразці прийшла перемога. Терпіти й приховувати гріх — означає давати привід до того, щоб знеславлювалось ім'я Бога, і давати Сатані можливість нападати на Божий народ. Ісус Навин не просто відкрив свої вуста в бездумній ревності, благаючи Бога спасти Свій народ і знову зробити його переможцем. Він був дуже засмучений тим, що знеславлювалось велике Ймення Бога, і його благання нагадали Богу про те, що Йому треба потурбуватися про це питання заради Свого Ймення. Його молитва була правильною, і Бог відповів на неї. Спочатку Ісусу Навину треба було з'ясувати причину поразки. Перш ніж віддати славу Єгови,

Богу Ізраїля, він повинен був виявити гріх і покінчити з ним.

ДАВИД ЗАПИТУЄ ПРО ТРИРІЧНИЙ ГОЛОД (2 САМ. 21:1-9, 14)

«І був голод за днів Давида три роки, рік за роком. І шукав Давид Господнього лиця» (в. 1). Давид не просто відкрив свої вуста і помолився: «О Боже, цей голод триває вже три роки. Ми благаємо Тебе, змилюйся над нами. Урятуй нас від голоду і дай нам багатий урожай цього року». Ні, Давид не став так молитися. Давид «запитав» Господа. Він хотів довідатись про причину голоду. Давид поставив Господу правильне запитання. Він пізнав секрет. Бог сказав: «Кров на Саула та на його дім за те, що повбивав він гів'онітян» (в. 1). Бог не міг стерпіти гріха клятвoporухення, і Давид повинен був вирішити проблему цього гріха. У Божому Слові запи-

сано, що після того як ця проблема була вирішена, «Бог був ублаганий Краєм» (в. 14). Давид знав секрет молитви; його молитва була правильною, і вона змусила Бога відповісти.

МОЛИТВИ ГОСПОДА ІСУСА (ІН. 12:27-28; МТ. 26:39-46)

Молитви нашого Господа завжди були досконалі, і в них завжди можна було побачити секрет молитви. Коли греки шукали Його, Він відмовився від зустрічі з ними і сказав: «Тепер душа Моя стривожилась, і що Мені сказати?» (Ін. 12:27, НЗД). Він уважно зважив усе і подумав: «Що Мені сказати? Отче, спаси Мене від цієї години». Ні, Він знав, що не може так молитися. Він розумів: «Та на те Я й прийшов на годину оцю» (в. 27), тому Він помолився: «Прослав, Отче, Ім'я Своє», і відразу ж одержав відповідь на цю молитву. «Залунав тоді голос із неба: «І прославив, — і знову прослав-

лю!» (в. 28). Якщо Син Божий, будучи Сином Людським, молився Богу на землі такою молитвою, як ми сміємо цієї ж хвилини відкривати свої уста і виголошувати молитви поспіхом?! Дуже важливо, щоб ми засвоїли секрет молитви.

Тієї ночі в Гефсиманському саду наш Господь був дуже сильно засмучений, аж до смерті. Як же Він молився за цих обставин? «Отче Мій, коли можна, нехай обмине ця чаша Мене... Та проте, — не як Я хочу, а як Ти» (Мт. 26:39). Він знав секрет молитви. Він не боявся смерті, і в Нього була Своя воля. Але Він не визнав за краще вибрати Свою волю, а захотів прийняти волю Отця. Тому Він помолвився вдруге: «Отче Мій, як ця чаша не може минути Мене, щоб не пити її, — нехай станеться воля Твоя!» (в. 42). Він помолвився втретє, «те саме слово промовивши» (в. 44). Коли воля Отця стала повністю зрозуміла Йому, Він

сказав Своїм учням: «Ось година наблизилась... Уставайте, ходім» (в. 45-46). Якщо наш Господь, будучи людиною на землі, засвоїв секрет молитви і, знехтувавши Собою, шукав Божої волі, як же ми наважуємося промовляти кілька безладних слів у молитві й робити висновок, що ми розпізнали Божу волю?!

МОЛИТВА ХАНАНЕЯНКИ (МТ. 15:22-28; МК. 7:24-30)

Охоплена горем хананеянка закричала у своїй потребі: «Змилуйся надо мною, Господи, Сину Давидів» (Мт. 15:22). Чи була її молитва щирою? Звичайно, була. Але дивно, що Господь «не казав ані слова» (в. 23). Учні, мабуть, співчували їй, оскільки вони попросили Господа за неї: «Відпусти її, бо кричить услід за нами!» (в. 23). Але що ж Господь сказав їм у відповідь? Він сказав: «Я посланий тільки до овечок загинулих дому Ізраї-

левого» (в. 24). Відповідь Господа показала жінці секрет того, як потрібно до Нього звернутися. Вона зрозуміла, що Син Давида був ріднею тільки з домом Ізраїля, але не з язичниками. Тому вона, підійшовши, уклонилася Йому і сказала: «Господи, допоможи мені!» (в. 25). Вона назвала Його Господом, а не Сином Давида. Вона зрозуміла, що тільки дім Ізраїля мав право звертатися до Нього, вживаючи цей титул, тому вона залишила неправильну основу, на яку вона спиралась, і назвала Його у своїй молитві Господом. Ця молитва змусила Його відповісти: «Не годиться взяти хліб у дітей, і кинути щенят» (в. 26). На перший погляд відповідь була дуже холодною; Господь, здавалося б, нехтував жінкою і соромив її. Насправді Він намагався показати жінці її положення, щоб вона зрозуміла значення благодаті. Жінка зрозуміла своє місце, вона побачила Господа і Його благодать і, ухопившись

за секрет молитви, сказала: «Так, Господи! Але ж і щенята їдять ті кришки, що спадають зо столу їхніх панів» (в. 27). Тоді Господь похвалив її, сказавши: «О жінко, твоя віра велика» (в. 28). Вона засвоїла секрет молитви, і віра сама прийшла до неї. У Мк. 7 Господь сказав: «За слово оце йди собі, — демон вийшов із твоєї дочки!» (в. 29). Вона одержала відповідь на свою молитву «за слово це». В її слові містився секрет молитви. Саме це нам треба засвоїти. Часто ми молимося, але здається, що наша молитва зникає подібно до каменя, що кинули в океан. Вона зникає без будь-якої відповіді від Бога. Ми не знайшли правильного ключа, який може відімкнути двері. Проте ми не намагаємося дізнатися, чому Бог не відповів на нашу молитву. Брати та сестри, як можна розраховувати на те, що Бог відповідатиме на такі беззмістовні молитви? У всіх своїх молитвах ми насамперед повинні

знайти секрет. Тільки тоді ми можемо розраховувати на те, що постійно будемо одержувати відповідь від Бога.

Після того як ми розглянули ці приклади стосовно молитви, нам треба запам'ятати, що під час молитви нам необхідно прислухатися до внутрішнього голосу і не дозволяти нашим обставинам, думкам чи схильностям керувати нами. Коли цей м'який, тихий внутрішній голос велить нам молитися, коли в глибині нашої істоти виникає почуття, що ми повинні молитися, тоді нам слід відразу ж почати молитися. Обставини повинні служити тільки для того, щоб ми прийшли в присутність Бога і чекали перед Його лицем. Вони не повинні владарювати над нами і перешкоджати нам молитися. Наш розум потрібен тільки для того, щоб упорядкувати наші внутрішні почуття, що потім повинні бути висловлені словами. Розум не повинен бути джерелом нашої молит-

ви. Молитва — це вираження внутрішніх почуттів з допомогою розуму, вона зароджується не в розумі. Ми можемо молитися згідно з волею Бога, тільки коли ми перебуваємо в порозумінні з Його волею. Ми не намагаємося примусити Бога догоджати людським почуттям. Поки ми не вирішимо проблему своїх почуттів, ми не зможемо молитися; молитви не зможуть бути вивільнені. Потрапивши під вплив своїх почуттів, ми будемо молитися природними молитвами, згідно зі своїми суб'єктивними бажаннями. Нам буде важко молитися згідно з внутрішнім водійством. Тому нам треба знайти секрет молитви. Коли ми помічаємо, що наша молитва стала неефективною, безплідною і незадовільною, ми завжди повинні просити в Господа світла і старатися зрозуміти причину. Запитуючи Господа, ми в якийсь момент відчуємо, що прорвалися, коли всередині нас щось «спра-

цює» і м'який, тихий голос скаже: «Ось воно!». Ми засвоїли секрет молитви. Якщо ми продовжимо молитися, користуючись цим секретом, ми можемо бути впевнені, що Бог відповість на нашу молитву.

В Іс. 62:6 говориться:

На мурах твоїх, Єрусалиме,
Я поставив сторожу, —
ніколи не буде мовчати вона
цілий день та всю ніч.

Ця сторожа — люди молитви. Вони повинні невтомно нести свою варту, щоб, як тільки щось відбудеться, помітити це і відразу подати сигнал. Людина молитви повинна постійно нагадувати Господу. Це робота не для однієї людини і не для кількох людей — такою молитвою повинна молитися група людей. Ця група «не буде мовчати вона цілий день та всю ніч». Це товариші, що разом несуть свою варту, разом помічають, якщо щось трапляється, і разом безперестанку молять-

ся Богу. Їхні молитви не вмовкнуть, «аж поки не зміцнить, і аж поки не вчинить Він Єрусалима за славу Свою на землі!» (в. 7). Ми повинні бути наполегливими в молитві, поки не буде побудоване Тіло Христове. Богу потрібні наші молитви. Він хоче, щоб у нас були дух молитви, атмосфера молитви і секрет молитви. Брати та сестри, встаньмо та вчимося молитви. Шукаймо секрет молитви, щоб задовольнити сьогоднішню потребу Бога.

ПЛАТНІ ВИДАННЯ НА ЗАМОВЛЕННЯ:

- Автобіографія людини в духові
- Бог Авраама, Ісаака та Якова
- Бог воскресіння
- Боже новозавітне домоврядування
- Божествене домоврядування
- Божествений потік
- Вочман Ні: провидець божественого об'явлення в нинішньому віці (*повна біографія Вочмана Ні з фотографіями*)
- Всеобіймаючий Христос
- Два принципи поведінки
- Дерево життя
- Домоврядування і роздавання Бога
- Дорогоцінна кров Христова
- Збільшення Христа
- Зростати ростом Божим
- Життя й будівлення, що описані в Книзі Пісні над піснями Соломона
- Ключове об'явлення життя в Писанні
- Молитва віку
- Молитовне служіння Церкви
- Насолодження Христом
- Наш людський дух
- Нормальна християнська віра
- Основні принципи для служіння в церковному житті
- Основні уроки життя
- Переживання Христа
- Прикликання імені Господа
- Про Особу Христа

- Про Триєдиного Бога — Отця, Сина і Духа
- Секрет досвідного пізнання Христа
- Секрет молитви
- Сене людського життя
- Славна Церква
- Слово про хрест
- Сповідання для будування нових віруючих
- Таємниця Христа
- Тіло Христове
- Триєдиний Бог — життя для трьохчастинної людини
- Упевненість у спасінні, надійність і радість спасіння
- Уроки істини (*підручник, 2 томи*)
- Христос — наша частка
- Христос є Бог
- Христос є Дух і життя

**ТА КНИГИ ОСОБЛИВОЇ СЕРІЇ
«ЖИТТЄВИВЧЕННЯ БІБЛІЇ»:**

Це колосальне видання являє собою найбільш повне, ґрунтовне і докладне тлумачення всієї Біблії, у якому на фоні історії, географії та осіб основне місце відведене глибинному об'явленню істини, духовному світлу і постанню життя Божого Слова.

Серія *Життєвивчення* є плодом багаторічного фундаментального вивчення Біблії Уїтнесом Лі, який продовжив розкриття Божого Слова, започатковане видатним служителем Господа Вочманом Ні. Крім того це видання втілило та поєднало в собі найкращі

тлумачення Святого Писання (в належному розумінні Біблії та принципів її тлумачення) вірних служителів Господа протягом усієї 2000-річної історії Церкви — починаючи з отців Церкви і закінчуючи авторами ХХ ст. Уперше за всю історію християнства всім тим, хто любить Слово Боже, повністю представлена вся відкрита Біблія від Буття до Об'явлення, чого не вдавалося зробити нікому раніше. Сьогодні не існує подібного до цього видання, яке так ясно, прямо й глибоко розкривало б досліджене багатство Божого Слова (Еф. 3:8), а за своїм обсягом та глибиною написаного ця праця перевершує будь-які відомі на сьогоднішній день тлумачення Біблії. Тисячі людей, як віруючих у Христа, так і шукаючих Бога, свідчать про неоціниму користь і духовну допомогу від читання *Життєвивчення*.

Вийшли такі книги цієї унікальної серії:

- **Життєвивчення Євангелія від св. Іоанна**
(3 томи, 622 стор.)
- **Життєвивчення Послання до римлян**
(2 томи, 728 стор.)
- **Життєвивчення 1-го Послання до коринфян**
(2 томи, 652 стор.)
- **Життєвивчення 2-го Послання до коринфян**
(2 томи, 548 стор.)
- **Життєвивчення Послання до галатів**
(2 томи, 448 стор.)
- **Життєвивчення Послання до ефесян**
(3 томи, 1048 стор.)

Для **безкоштовного** отримання повного каталога **платних** видань (понад 500 найменувань українською та російською мовами), будь ласка, звертайтеся:

«Колектор біблійної книги»,

а/с 87, м. Київ, 04071

Телефон/Факс: **(044) 490-66-98**

E-mail: **kiev@kbbk.ru;** **www.kbbk.ru**

***ЗАПРОШУЄМО ВАС ДО НАШОГО
ФІРМОВОГО МАГАЗИНУ ЗА АДРЕСОЮ:***

**м. Київ, вул. Нижній Вал, 17
(метро Контрактова площа)**

«Богу потрібні наші молитви.
Він хоче, щоб у нас були дух
молитви, атмосфера молитви
і секрет молитви».

Вочман Ні

став християнином у
континентальному Китаї 1920 року
у віці сімнадцяти років, і того ж
року він почав писати. Майже за
тридцять років свого служіння
Вочман Ні проявився як
унікальний дар, який Господь дав
Своєму Тілу для Свого руху в
цьому віці. 1952 року він був
заарештований комуністичним
урядом і знаходився в ув'язненні
до своєї смерті в 1972 році.
Його слова залишаються рясним
джерелом духовного об'явлення
і постачання для християн
в усьому світі.